

Tajný plán proti Německu. Načasování „odhalení“ tak, aby pomohlo mediálně překrýt nepříjemné protesty zemědělců proti vládě, přímo bije do očí.

Autor: Ignác Bauer-Šíma

Lingvisté z univerzity v hesenském Marburgu vyhlásili výsledky tradiční ankety *Unwort des Jahres* za rok 2023. Výraz *Unwort* nemá v češtině jasný ekvivalent, můžeme říci *paslovo*, *špatné slovo*, možná i *sprosté slovo*. Tentokrát porota aktivistických jazykovědců vybrala z předložených návrhů termín *Remigration*. Podle vyjádření poroty je slovo *reemigrace* bojovým výrazem extrémní pravice a eufemistickou kamufláží, za níž se skrývá plán vystěhovat z Německa lidi neevropského původu.

Čestný člen poroty, zuřivý progresivec z CDU Ruprecht Polenz, bývalý člen veřejnoprávní televizní rady, to komentoval následovně:

„Nevinně znějící termín reemigrace používají völkisch nacionalisté z AfD a Identitářského hnutí, aby zakryli své skutečné záměry, tedy deportaci všech lidí s údajně špatnou barvou pleti nebo původem, i když jsou německými občany. Díky tomu, že byl tento podvod odhalen a výraz reemigrace zvolen špatným slovem roku, už tento plán nepůjde tak hladce.“

Nemalá část imigrantů byla v Německu přijímána s odůvodněním, že je jim poskytován azyl před válkou. Pokud důvody azylu pominuly, jeví se jejich návrat do vlasti jako standardní a

logické řešení. Protože proti této logice neexistují věcné argumenty, je potřeba vyčistit veřejný diskurz od samotné možnosti o takovém řešení mluvit.

Podivné je, že porota v Marburgu vybrala jako vítěze za rok 2023 výraz, který na veřejnosti zarezoval až v lednu letošního roku. Teprve tehdy „bojovníci proti dezinformacím“ ze skupiny **Correctiv** zveřejnili „závažné“ informace o schůzce politiků **AfD** s „krajně pravicovými extremisty“ v Postupimi, ačkoli ta proběhla už v listopadu loňského roku. Právě zde měl výraz *reemigrace* zaznít. Načasování „odhalení“ tak, aby pomohlo mediálně překrýt nepříjemné protesty zemědělců proti vládě, přímo bije do očí. Schůzku novináři nazvali *Tajný plán proti Německu*.

V postupimském penzionu Aldon se listopadové schůzky tzv. Düsseldorfského fóra zúčastnili členové spolku WerteUnion (nespokojenci z CDU a CSU), příslušníci Identitárního hnutí a také někteří členové AfD. Otázku možného navracení některých imigrantů zde otevřel **Martin Sellner**, bývalý mluvčí rakouských Identitářů. K mohutné diskreditační vlně proti AfD pak stačilo tvrzení novinářů Correctivu, že část přítomných členů této parlamentní strany *neměla proti takové rétorice námitky*. O schůzce se okamžitě začalo mluvit a psát jako o *rasistické akci politiků AfD s neonacistickými mentory z Rakouska*. Velká média ve spolupráci s politiky začala svolávat demonstrace proti „fašismu“.

Anketa marburské univerzity je dlouhodobě čistě politická akce, součást snahy ze všech pozic torpédovat jakékoli náznaky nesystémové argumentace. Zvolený *špatný výraz* pochází téměř vždy „zprava“. Vítězi ankety zpravidla bývají slova, používaná v alternativních médiích nacionalisticky smýšlejícími Němci. V roce 2014 byl nejhorším výrazem vyhlášen *Lügenpresse* (prolhaný tisk), v roce 2022 porota vybrala *klimatické teroristy*. Letos na stupni vítězů nechyběl ani novotvar *Heizungs-Stasi* (teplárenská Stasi), odkazující na absurdní energetickou politiku vlády, doprovázenou stupidní propagandou a cenzurou nesouhlasných názorů. Lingvisté označili tento termín za *nástroj populistické propagandy proti nutným opatřením na ochranu klimatu*. Výraz prý navíc zesměšňuje skutečné oběti východoněmecké Stasi a – jak jinak – *porušuje demokratické hodnoty*.

Vítězný výraz *reemigrace* ve skutečnosti není žádným novotvarem ani patvarem, a rozhodně není ani eufemismem. Je odvozen od latinského slovesa *remigrare* (stěhovat se zpět, vracet se). Debatující se tedy použitím tohoto výrazu vyjádřili poměrně jasně. Co porotě a mainstreamovým médiím na onom slově vadí, je právě současný kontext, v němž bylo použito.

Kritici se shodují, že termín, který pochází z výzkumu migrace a exilu a zahrnuje různé, především dobrovolné formy návratu (třeba německých Židů z exilu po roce 1945), je prý nyní ideologicky přivlastňován a reinterpretován extremisty, aby nenápadně etabloval v segmentu přípustného myšlení plány na nehumánní deportace a barbarské, násilné vystěhovávání lidí. Nová pravice *používá toto slovo s cílem dosáhnout kulturní hegemonie a etnické homogenity*... Není již nikterak zastíráno, že jen zvažovat myšlenku na obnovení německé kulturní hegemonie a etnické homogenity ve vlastní zemi je nutno vnímat jako nejtěžší politický hřích, a vyslovit ji nahlas je zcela nepřipustné a skandální.

Rudo-zeleno-duhová nadvláda nad Německem není ani v nejmenším ohrožena, přesto je neustále vyvoláván pocit, že země stojí těsně před jakousi „fašistickou“ revolucí. Předstírat toto nebezpečí vyžaduje mnoho úsilí a kreativity. Jsou přitom používány přesně ty metody, které pak vládnoucí elity – jako argumentační bonus – neváhají přiřknout svým protivníkům: *Pronikání a šíření domněle neškodného a eufemistického výrazu do běžného jazyka vede k posunu diskurzu migrační politiky k normalizaci pravicově populistických a pravicově extremistických pozic*, tvrdí odborníci na extrémismus. Vědí, o čem mluví. Součástí jejich dlouhého pochodu institucemi bylo samozřejmě vytvoření veřejně použitelného slovníku, jímž se dají vyjádřit výhradně takové myšlenky, které nemohou narušit hegemonii vládnoucí ideologie. Ta cílí na nevratné přeformátování Německa, k čemuž je právě neevropská imigrace klíčovou zbraní. Myšlenka na *reemigraci* tak má zůstat zcela mimo představitelnou realitu, a neměl by proto existovat ani výraz, jímž by se dala vyjádřit. Dnešní establishment si ještě velice dobře pamatuje, jak se dostal k moci a jak velká může být síla slov.

Aférka nakonec jen potvrdila, jak silně jednostranné je v Německu rozložení sil. Došlo k mohutné aktivizaci všech složek a k posílení tlaků na zrušení AfD, která nevádí ani tak proto, že by byla skutečně tolik „pravicová“, ale protože jí příliš stoupají preference. Všemocná justice už deklarovala svou připravenost zasáhnout: Německá asociace soudců a další přední právní organizace označily reemigrační argumentaci za více než děsivou, a dokonce za přímý útok na ústavu a liberální právní stát. Všem má být jasné, že zastavení přílivu imigrantů stát nedovolí.

Antifácké demonstrace podpořil svou přítomností sám spolkový kancléř. Premiér Severního Porýní-Vestfálska Hendrik Wüst rovnou prohlásil AfD za *nacistickou stranu*. Ministerstvo vnitra chce zakázat Martinu Sellnerovi vstup do Německa. Významný hotelový řetězec B&B změnil barvu loga z hnědé na zelenou: „*Hnědou jsme odstranili z našeho loga. Nyní je načase odstranit jí z celé naší země.*“ A tak dále.

Jak je v Německu zvykem, okamžitě se objevily příslušné „paralely“. Na sociálních sítích i v titulcích médií se postupimské schůzce začalo přezdívat *Wannsee konference 2.0*. V lednu 1942 se na berlínském předměstí Wannsee konala konference zástupců NSDAP, SS a říšské vlády, aby projednali otázku dalšího nakládání s Židy. Noviny upozorňují, že zámeček ve Wannsee je od penzionu v Postupimi vzdálen pouhých osm (sic) kilometrů! Jestlipak se nesmyslný, zjevně manipulativní a politicky účelově vytvořený novotvar *Wannsee 2.0* dostane do hledáčku marburgských jazykovědců v dalším ročníku ankety?

Reakcí establishmentu jsou tedy jasné silové signály, doprovázené pokřikem mainstreamových médií, vyzývající k ještě tvrdšímu postupu proti „krajní pravici“.

Naopak „vlastenci“ zareagovali dle očekávání. Distancovali se všichni od všeho a od všech. Podle AfD je možnost deportací v rozporu s jejím stranickým programem. Sám Sellner, dříve radikál, dnes prý již napravený a umírněný obdivovatel Orbána, řekl, že mezi občany SRN by se neměly dělat žádné rozdíly, bez ohledu na původ. Spolupředsedkyně AfD Alice Weidelová vyhodila svého poradce Rolanda Hartwiga, protože měl být prostředníkem mezi vedením strany a účastníky schůzky v Postupimi. Ředitel penzionu Thomas Gottschalk se nechal

slyšet, že o akci nic nevěděl. *„To, co jsem o tom teď četl, je šílené. Úplně šílené – jako v nacistické éře. Zcela se od toho distancujeme.“*

Podle německého statistického úřadu má přes 20 milionů lidí v zemi imigrační původ, tj. sami se přistěhovali od roku 1950 nebo jsou dětmi přistěhovalců. Odborníci odhadují, že nových čekatelů, kteří mohou nyní rychle získat občanství a volební právo, je kolem 2,5 milionu, z toho velká část muslimů. Jsou mezi nimi statisíce nelegálů z let 2015-16. Spolkový sněm chce těmto lidem urychlit a usnadnit získání občanství. Přímo deklarovaným cílem nového zákona je další zvýšení počtu nových Němců, a to za každou cenu, bez ohledu na jejich integrovatelnost nebo přínos pro společnost.

Politici se snaží často obhájit imigraci potřebou omladit stárnoucí a neproduktivní národ, jak to vyjádřil spolkový prezident Steinmeier: *„Pokud se nám nepodaří přivést do země další pracovní sílu, jsme ztraceni.“* Zcela bez skrupulí tak přiznávají, kam až Německo přivedli, aniž by za to zřejmě pociťovali jakoukoli zodpovědnost. Uvědomují si vůbec, že tím pojmenovávají naprostý kolaps systému, který tak rezolutně brání?

Poznámka:

Correctiv je aktivistický spolek prorežimních novinářů, který se převážně soustředí na cenzuru sociálních sítí, tzv. fact-checking. Není překvapením, že je bohatě financován nejen známými mezinárodními „filantropy“ včetně Sorose, ale různými cestičkami je dotován i ze spolkového rozpočtu. Na odhalení postupimského „spiknutí“ Correctiv spolupracoval s hnutím Greenpeace.